

ватъ последствията отъ неправилното и недобростъвестното ѝ изпълнение. Така ученицитѣ придобиватъ практическа опитностъ и сръчностъ.

Наблюдения се правятъ почти всѣкидневно. Градината винаги е отворена за децата. Тѣ се разхождатъ, наблюдаватъ и изпитватъ наслада отъ красотата ѝ, обаче никога не посѣгатъ да кжсатъ цвѣтя, нито пъкъ да бератъ плодове. **Тѣ сж привикнали да пазятъ общия имотъ.** Знаятъ, че цвѣтята сж за украса, а плодоветѣ сж общи и когато добре узрѣятъ, учителътъ имъ ще ги накара да ги обератъ и следъ това ще се разпредѣлятъ по равно на всички.

Тая есенъ обрахме лозето и всичкото грозде се сложи на обща трапеза. Обрахме сливитѣ, които имаха обилень плодъ, и следъ като се даде на всѣко дете по нѣколко килограма за ядене и занисане въ кжщи, остатъка продадохме за 700 лева, съ която сума ще набавимъ маркучъ, съ който ще улеснимъ поливането на градината отъ кладенеца чрезъ помпата.

Засѣтиятъ пъкъ зеленчукъ, съгласно учил. наредби, остава въ полза на учителя-ржководителъ.

При работата въ градината ученицитѣ изпитватъ особено удоволствие. Работата върви леко. Часоветѣ, прекарани въ нея следъ часоветѣ въ класната стая, сж и отъ най-приятно преживѣнитѣ.

Явно е, че ползата отъ училищ. градина за обучението е голѣма. Нейното възпитателно въздействие върху децата е грамадно. Дружниятъ физически трудъ ги ободрява и насърчава. Тѣ не се отвращаватъ отъ труда; за тѣхъ той е удоволствие. Тѣ почватъ да ценятъ труда — физическия трудъ като най-силно оржие за напредъка на отдѣлната лчностъ, тѣй и на цѣлото общество“ . . .

Тѣй пише този народень учителъ на своя приятель

*

Ние търсимъ срѣдства да оползотворимъ по-добре народния трудъ. Да изровимъ дрѣмещитѣ богатства на майка земя и ги направимъ обществено достояние. Да облагородимъ душитѣ, да издигнемъ и заздравимъ пречупенитѣ крила. **И** чертаемъ, и законодателствуваме. Говоримъ и пишемъ. Командиrowаме, награждаваме, прaxосваме . . . И гледаме и не виждаме . . .